

Ügyiratszám: 528-2/2009/PH

Tárgy: Szerencsi szalmatüzelésű erőművel
kapcsolatos állásfoglalás véleményezése
Hiv.szám: J-3737/2008.
Közreműködő ügyintéző: Szabó Lászlóné

Dr. Fülöp Sándor
Jövő Nemzedék Országgyűlési Biztosa
1051 Budapest, Nádor u. 22.

Tisztelt Országgyűlési Biztos Úr!

Hivatkozással a fenti számú – 2008. április 2.-án kelt, és április 6.-án kézhezvett - megkeresésére a BHD Kft. által a Tokaj Történelmi Borvidék Kultúrtáj pufferzónájában, a Szerencs Keleti Ipari Parkban létesítendő szalmatüzelésű erőmű örökségvédelmével kapcsolatban elkészített állásfoglalás tervezetére az alábbi észrevételeket tesszük.

1. *Az állásfoglalás II. része 20. pontja szerint „Megjegyzendő, hogy a tervezett létesítmény a 2003 évi XXVI. törvény (OTrT) – az önkormányzati rendelet módosítása idején hatályos szabályai még nem tartalmaztak előírást a világörökségi területek vonatkozásában. Ezért a helyi rendeletmódosítás időpontjában nem volt olyan magasabb szintű jogszabály, mely örökségvédelmi szempontból korlátozta volna az önkormányzat rendeletmódosítását. Ezt a hiányosságot a jogalkotó csak a 2008. évi L. törvény 30.§-val módosított OTrT. új 22/A §-val küszöbölte ki, amely rendelkezés 2008. VII. 19-től hatályos.”*

Ezen pont az idézett megfogalmazásban félrevezető, a hivatkozott jogszabályhelyet nem ismerők, vagy annak utána nem nézők számára azt jelenti, hogy a 2008. évi módosítás után már van olyan előírás az OTrT.-ben a világörökségi területre vonatkozóan, amely örökségvédelmi szempontból ma már korlátozná az önkormányzatnak az erőmű telepítését lehetővé tevő rendeletmódosítását.

Az OTrT. 2008. VII. 19.-től hatályos módosítása az alábbiakat tartalmazza:

Világörökség és világörökség-várományos terület övezete

22/A. § (1) Világörökség és világörökség-várományos terület övezetben a területfelhasználás módjának és mértékének összhangban kell lennie a kezelési tervben meghatározott célokkal.

(2) Az övezetben új külszíni művelésű bányatelek nem létesíthető, meglévő külszíni művelésű bányatelek területe nem bővíthető.

(3) Az övezetben közlekedési infrastrukturális hálózatokat és építményeket a kulturális örökségi értékek sérelme nélkül, területi egységét megőrizve, látványuk érvényesülését elősegítve kell elhelyezni.

(4) Az övezetben közművezetékeket és járulékos közműépítményeket tájba illesztett módon, a világörökségi területek védelmét nem akadályozó műszaki megoldások alkalmazásával - beleértve a felszín alatti vonalvezetést is - kell elhelyezni.

A fenti előírásokból a területfelhasználás módját és mértékét lehetne vizsgálni, amennyiben az módosításra került volna, azonban Szerencs Város hatályos rendezési tervének a szalmatüzelésű erőmű telepítése érdekében végrehajtott módosítása során **nem került kijelölésre új iparterület**, ez által nem változtak sem a területfelhasználás módjára, sem a mértékére vonatkozó előírások. A **Keleti Iparterület már az 1961.-es összevont rendezési tervben kijelölésre került, azóta a település valamennyi rendezési terve iparterületként szerepelteti**, beépítése a 60-as évek elején megkezdődött, és azóta a beépítés az igényeknek megfelelően folyamatosan halad. A beruházás megvalósítása érdekében a 2006. évben hatályos Szabályozási Tervnek az övezetre vonatkozó előírásai közül mindössze a megengedett legnagyobb építmény magasság mértéke tekintetében került módosításra.

Tekintettel arra, hogy az állásfoglalás idézett 20. pontja a „tényállás” rögzítésére szolgáló fejezet része, kérjük a fentiek alapján azon tény rögzítését is, hogy az OTrT.-nek ma sincs olyan előírása, amely örökségvédelmi szempontból korlátozná a kijelölt helyen az erőmű megépítését.

2. A II. fejezetnek „az erőmű létesítése miatt megváltozó szerencsi településrendezési döntések”-et részletező pontjai közül több is hibásan rögzíti a tényállást, megtévesztő megfogalmazású, illetve az ebbe a tárgykörbe tartozó tények közül nem tartalmazza azokat, amelyek azt támasztják alá, hogy a város nem követett el jogsértést a településrendezési terv módosítása során:

A 47. pont az alábbi megfogalmazást tartalmazza: „.....Az önkormányzat szabályozási tervével kapcsolatosan a B.-A.-Z. Megyei Önkormányzati Hivatal Főépítésze – miközben a

módosításokkal kapcsolatban kifogást nem emel – megállapítja, hogy a településrendezési terv módosítása ipari gazdasági területként jelölt terület-felhasználási egységet érint, melynek szabályozási előírása nem teszi lehetővé a tervezett szalmatüzelésű erőmű megvalósítását. Álláspontja szerint a településmorfológiai szempontból célszerűbb lenne - a 37.sz. főközlekedési út szomszédsága miatt – alacsonyabb építménymagasság és az 1949/4 hrsz.-ú ingatlant javasolja a telepítés céljára. Ezt a szakvéleményt az önkormányzat döntésekor nem vette figyelembe.”

A fenti megfogalmazásból nem derül ki egyértelműen, hogy az érintett terület-felhasználási egység szabályozási előírása a módosítás előtti állapotban nem tette lehetővé a tervezett erőmű megépítését, a módosítás utáni állapot azonban már igen. A hivatkozott – 2006. 12. 05.-én kelt - megyei főépítési állásfoglalásban ez egyértelműen jelenik meg: „ .....**a jelenleg hatályos terv** .....**szabályozási előírása nem teszi lehetővé a tervezett szalmatüzelésű erőmű megvalósítását**” A megyei főépítési állásfoglalása valóban tartalmazza, hogy „ **a tervezett erőmű elhelyezésére javasoljuk megvizsgálni az 1949/4 hrsz.-ú ingatlant.**” Ez azonban már korábban, a hely kiválasztása során megtörtént, de ezen ingatlan az erőmű telepítéséhez szükséges védőtávolság miatt nem lett volna alkalmas a beruházásra, mivel közelebb esik a lakóterülethez. Ugyanakkor, mivel a megyei főépítész a másik ingatlanra történő telepítést csak javaslatként vetette fel, de a telepítésre ténylegesen kiválasztott helyre - az erőmű megépítését lehetővé tevő - építménymagasság növelésére irányuló szabályozás módosítása ellen kifogást nem emelt, az önkormányzat döntése során nem követett el hibát, amikor a rendezési terv módosítását jóváhagyta. Kérjük ennek egyértelmű megjelentését az állásfoglalásban.

Ezen tényt alátámasztja az Észak-Magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal Állami Főépítésének 2007. június 13.-án kelt 77-5/2007. számú – a rendezési terv jóváhagyása előtti szakmai véleményezése, mely vélemény tartalmazza az alábbiakat:

„ Az Étv. 9.§ /6/ bek. szerint eljárva – a testületi döntést megelőzően – szakmai véleményt irodánk a következőkben adja meg.

A rendezési tervekészítés folyamata a törvényi előírásoknak megfelelt. A tervezetet a polgármester az Étv. 9.§ /2,3/-ben előírt véleményezési eljárásra bocsátotta, ezáltal az egyeztetést, véleményezést a jogszabályban meghatározott államigazgatási szervekkel, az érintettnek tekintett társadalmi szervezetekkel lefolytatta. A területi tervtanács a tervekészítés folyamatában két alkalommal véleményt nyilvánított.

A benyújtott dokumentáció tartalmazza a jóváhagyandó és a tervművelethez előírt alátámasztó munkarészeket, az érdekelt államigazgatási szervektől, az érintett helyi önkormányzati szervezetektől beérkezett véleményeket, a véleményezési eljárás lezárásáról szóló polgármesteri nyilatkozatot.

A szakmai véleményezésre benyújtott munkarészek szakmai tartalmának kialakításában az előzetes állásfoglalás, a véleményezési eljárás során beérkezett álláspontok összességükben érvényesülnek. A tervtanácsi állásfoglalásban előírt további egyeztetések, valamint a területhasznosítás során

létesítésre tervezett építmény egységes környezethasználati engedélye meglétének igazolása a tervezési folyamatot összegző dokumentáció részeként megtörtént.”

Tekintettel arra, hogy a településrendezési tervek készítésének, egyeztetésének és jóváhagyásának az Étv.-ben meghatározott folyamatában a legfontosabb dokumentumnak tekinthető az állami (területi) főépítész elfogadás előtti véleményezése – mely során az állami főépítészhez be kell nyújtani valamennyi az eljárásban keletkezett dokumentumot, melyek alapján az állami főépítész részletesen és átfogóan megvizsgálja a jogszabályi előírások betartását, az eljárás szakszerűségét, – érthetetlennek tartjuk, hogy az Országgyűlési Biztos állásfoglalásának a szerenci területrendezési döntések megalapozottságát vizsgáló fejezetben az eljárás törvényességét és szakszerűségét igazoló dokumentumról nem esik említés. Kérjük ennek pótlását.

Itt kívánjuk megjegyezni, hogy a megyei főépítész más terület megvizsgálására is vonatkozó javaslatát annak érdekében fogalmazta meg, hogy a nagy építménymagasságú létesítmény a 37.sz. főúttól távolabb kerüljön. Bár a javaslata szerinti ingatlan nem volt alkalmas a telepítésre, de az általa meghatározott érdek a telepítésre kiválasztott terület esetében is érvényesíthető volt, mivel - részben a tervtanácsi, részben az örökségvédelmi egyeztetések javaslatait betartva – az erőmű 150 m-el távolabb került a főúttól, erre a kiválasztott területen belül volt lehetőség.

*A 49. pont meghivatkozta a Magyar Köztársaság által az UNESCO Világörökségi Központnak 2008. február 1.-én megküldött részletes megállapításait és ebből idézi, hogy az „**Országos Területrendezési Tervvel ellentétes rendelkezéseket tartalmaz a Szerencs város önkormányzata által módosított helyi szabályozási és építési szabályozási terv. Az OTrT-ben az országos ökológiai hálózat részeként, ökológiai zöld folyosóként (nem beépíthető) helyszínen az önkormányzat Keleti Iparterület létrehozását fogadta el. Hatályos megyei szintű rendezési terv hiányában (amelynek elkészítése/elfogadása folyamatban van) közvetlenül az országos szabályozással kellett volna harmonizálnia a helyi szabályozásnak**”*

Bár egyetlen mondatban utalás történik rá, hogy ezzel kapcsolatban a magyar álláspont többször változott, itt nem szerepel, hogy a 2008. február 1.-én megküldött országjelentést 2008. június 25.-én korrigálta a Világörökség Magyar Nemzeti Bizottsága és a kiigazítást megküldte az UNESCO Világörökség Központ részére.

A kiigazítás vonatkozó része az alábbiakat tartalmazza.

„.....Valójában az OTrT nagy léptéke nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a tervezett erőmű része-e a nemzeti ökológiai hálózatnak. Továbbá tekintettel arra, hogy regionális szintű rendezési terv nem áll rendelkezésre, az OTrT értelmezése többféle is lehet, ilyen értelemben tehát a Szerencs városa által hozott határozatok sem tekinthetők ellentétesnek az OTrT-ben foglaltakkal”

Bízunk benne, hogy a tényállást rögzítő fejezet 45. pontjában csak tévedésből nem az országjelentés később módosított része szerepel, hiszen egyértelmű, hogy a későbbi – az önkormányzat által megfelelő dokumentumokkal alátámasztott észrevételezése alapján - módosított álláspontot kell

érvényesnek tekinteni. A vonatkozó rész módosítására az országjelentésben azért került sor, mert az önkormányzat igazolni tudta, hogy a Keleti Iparterület - mint azt már az 1. pontban részleteztük - már több évtizeddel az OTrT megszületése előtt, 1961.-ben kijelölte a települést.

Szerencs Város Önkormányzatának érdekeit súlyosan sérti, ha az állásfoglalásban bárhol, de főleg a tényállás rögzítése keretében megjelenik az önkormányzatra nézve olyan hátrányos megállapítás, amelyről korábban már hitelt érdemlő módon igazolást nyert, hogy nem helytálló. Különösen igaz ez abban az esetben, amikor a megalapozatlan megállapítás mellett közvetlenül nem szerepel annak – az UNESCO Világörökség Bizottsága által is elfogadott módosítása. Ezért nyomatékosan kérjük, hogy az állásfoglalás egyetlen részében se szerepeltessék a 2008. február havi országjelentés azon részeit, amelyek 2008. júniusában korrigálásra kerültek, vagy ha ez elkerülhetetlen, úgy közvetlenül a hivatkozás után hangsúlyosan jelenjen meg a korrigált álláspont.

3. Az állásfoglalás 93. pontjában megfogalmazásra került, hogy „...nincsen olyan hatóság, amely kifejezett rendelkezés alapján világörökségvédelmi hatáskörrel rendelkezik. Ez a körülmény idézte elő azt a helyzetet a szerencsi erőmű engedélyezésekor, hogy a speciális világörökségi értékekkel kapcsolatos örökségvédelmi követelményeket egyetlen hatóság sem érvényesítette.”

Mára már több dokumentumban rögzítésre került, minden érintett számára nyilvánvalóvá vált, - mi sem vitatjuk –, hogy a nem megfelelő jogi háttér, a szabályozatlanság súlyos problémákat okoz. Azonban az, hogy az erőmű beruházásának előkészítése során a speciális világörökségi értékekkel kapcsolatos örökségvédelmi értékek egyáltalán nem érvényesültek, nem helytálló. A tervtanácsok, a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal Miskolci Regionális Irodája, valamint a KÖH Világörökség Magyar Nemzeti Bizottsága javaslatai, állásfoglalásai alapján több olyan módosítás is megvalósult a beruházás előkészítése során, amelyek a világörökségi értékek védelme érdekében történtek. A beruházó kompromisszumkészsége ezen a téren többször is megnyilvánult, annak ellenére, hogy ez számára a megvalósításban jelentős csúszást, és szintén jelentős többletköltséget jelentett.

Meggyőződésünk, - és ezért bármely fórumon kiállunk, hiszen már több vizsgálat is igazolta -, hogy Szerencs Város Önkormányzata az ügyben mindenben az érvényes szabályoknak megfelelően járt el, elutasítunk minden ezzel ellentétes állítást. A világörökség egyetemes értékeinek védelmére vonatkozó, jelenleg nem megfelelő jogszabályi háttérből adódó konfliktusokért, és azok követelményeiért nem okolható sem önkormányzatunk, sem pedig a beruházó.

Tisztelt Országgyűlési Biztos Úr !

Az Ön és munkatársai által készített állásfoglalás tervezet véleményezéséhez ugyan szorosán nem kapcsolódik, de engedje meg, hogy összefoglaljam jelen helyzettel, és a Tokaj Történelmi Borvidék Világörökségi Terület jövőjével kapcsolatban kialakult véleményünket. Természetesen tudom, hogy az alábbiakban megfogalmazottak nem tekinthetők valamennyi itt élő ember véleményével egyezőnek, és főleg bizonyosan nem értenek egyet vele azok a „területen kívüliek”, ide látogató turisták, az egyetemes értékekért aggódó jó szándékú, de a térség helyzetét közvetlenül és részletesen nem ismerő emberek, illetve azok a külső, - kisebb részben szakmai, nagyobb részben pénzügyi - befektetők, akik a szőlészet-borászat területén az utóbbi években megvalósított Tokaj-Hegyaljai fejlesztéseik hozamát féltik.

A szerencsi szalmatüzelésű erőmű tervezett építése hozta felszínre azokat a problémákat, amelyek Tokaj-Hegyalján a világörökségi listára való felkerülést követően felmerültek. Ezeket a problémákat azonban nem az erőmű, vagy nem csak az okozza, és egy részük már több évtizedes, csak éppen korábban nem veszélyeztettek világörökségi címet. A terület további romlásának megakadályozása érdekében talán még szerencsésnek is nevezhető, hogy nagy nyilvánosságot kaptak az erőmű tervezett építése kapcsán felszínre kerülő problémák, hiszen mára már nyilvánvaló, hogy ez a helyzet vezetett oda, hogy áttekintésre, elemzésre kerüljenek a konfliktusok, és a problémák megoldására ösztönözték az érintetteket.

A Világörökség egyezmény 1972.-ben született meg, melyhez Magyarország 1985.-ben csatlakozott. A terület adottságaiból kiemelve megemlítek néhány olyan tényezőt, amelyek már a világörökség egyezmény megszületése előtt is a térségben jelen voltak, a világörökségi cím megszerzését követően azonban konfliktusok forrásává váltak.

Tokaj-Hegyalján az ásványbányászatnak is évszázados hagyományai vannak, néhány település életében ez ma csaknem olyan jelentőséggel bír mint a szőlészet-borászat, ugyanakkor az ásványvagyon és a szőlőművelésre való terület egybeesése súlyos tájhasználati konfliktusokat okoz. Ez így volt már a világörökségi védelemre való felterjesztés idején is, - az egyébként unikális értékekkel bíró táj tájsebekkel sűrűn szabdalva, amely önmagában is megkérdőjelezi a konvencionális megfontolást - azonban ezen konfliktus „feloldására” sajátos megoldás született, a bányatelkeket kivették a világörökségi területből. Ez adott aztán lehetőséget arra, hogy a magterület közepén, a legkiválóbb adottságokkal rendelkező szőlőültetvények közé ékelődve - ma a szerencsi erőmű építése ellen hevesen tiltakozó önkormányzatok gesztorságában - az egész zempléni térség kommunális hulladékának elhelyezésére szolgáló regionális hulladéklerakó, valamint építési törmelék feldolgozó épülhetett.

Szerencs több mint egy évszázada agrár-ipari város, jelentős ipari hagyományunk a világörökségi cím elnyerésének csakúgy nem volt akadálya, mint a területen évszázadok óta együtt élő bányászati tevékenység és a szőlészet-borászat. **Mára mégis egy ipari fejlesztés miatt vélik többen veszélyeztetve a világörökségi értékeket, holott ezen fejlesztés léptéke – sem az igénybevett terület nagysága, sem a megengedett építménymagasság, sem pedig az épületek tömege vonatkozásában - meg sem közelíti a már korábban is meglévő édesipari üzemek mértékét.** (A nagy tömegű, magas épületek tájképromboló hatását érvként felhozók számára megemlítem, hogy a cukorgyár bezárása után - néhány nagy tömegű ipari épülettel együtt – az erőmű tervezett kéményének magasságát jelentősen meghaladó – két gyárkémény műemlékké nyilvánítási eljárása megindult, az építmények a bontási tervből kivételre kerültek.) **A környezetterhelés mértéke is jelentősen alatta van a megengedett határértékeknek, és töredéke pl. a cukorgyárra a korábbi évtizedekben jellemző káros anyag kibocsátás mértékének, ami tudvalevően nem volt befolyással a terület közelében zajló szőlő- és bortermelésre.**

Tokaj-Hegyalján *„az elmúlt ezer év alatt kialakult szőlőművelési hagyományok érintetlen, eredeti formában való továbbélése és a borvidék évezrede tartó egysége indokolta”* hogy az UNESCO Világörökség Bizottsága a Tokaji borvidéket 2002-ben kultúrtáj kategóriában – azaz olyan területként, amely az ember és természet kölcsönhatása révén alakult ki - felvette a Világörökségi Listára.

A rendszerváltást követően – a világörökségi védelem után felgyorsuló mértékben – jelentős változások átalakulások mentek végbe a védelem alatt álló területen, de a megindult folyamat meglehetősen ellentmondásos. **Egyrészt a világörökségi cím jelentős fejlesztéseket generált a borvidéken, és marketing szempontból fontos a borászok számára.** A fejlődés azonban sem területileg, sem az érintettek vonatkozásában nem kiegyenlített, elsősorban a szinte kizárólag területen kívüli befektetők tulajdonában lévő nagybirtokok területén látványos. **Ezek a korszerű ültetvények azonban a nagyüzemi gazdálkodás miatt alig adnak munkát a helyi lakosságnak, az is csak idény jellegű.** A magterület minden településen van néhány helyi gazdálkodó tulajdonában lévő virágzó és fejlődő középbirtok is, akik jelentős turisztikai fejlesztéseket is megvalósítanak, sajnos azonban a kistermelők egyre kevesebben vannak, **egyre kevesebb embernek ad kizárólagos megélhetést a szőlészet-borászat.** Jelenleg is tanúi lehetünk a kisebb birtokok esetében a **szőlőterületek pusztulásának, az elparlagosodásnak, mivel a kisebb birtokok esetében a szőlőtermelés évek óta veszteséges, a gazdák gyakran éveket várnak a korábbi termés árának kifizetésére.** Ez azért különösen hátrányos, mert azokat az **„évszázados hagyományokat”** jobbra már csak a kisebb gazdaságok, **borászatok esetében találhatjuk meg,** a nagyobb birtokokon, pincészeteknél a jövedelmezőbb technológia bevezetése miatt már csak bemutató, mintegy muzeális jelleggel találkozhatunk vele. Féltő, hogy a birtokkoncentrációval, a hegyaljai szőlőgazdák és a kis ültetvények eltűnésével nem csak a táj alakul át, hanem eltűnik az a hagyomány és tudás is, amely évszázadok alatt alakult ki. Tokaj-Hegyalján a nagybirtokokon a **szőlőültetvények korszerűsítése az uniformizálódással, egyben a sajátos unikális értékeket hordozó tájkarakter elvesztésével jár együtt.**

A jelenlegi hiányos szabályozás nem teszi lehetővé a felmerülő problémák kezelését, sőt **pl. az érintettek egyhangú jóváhagyásával nem legitimált, tehát megfelelő jogi státusszal nem rendelkező kezelési terv** csak újabb konfliktusokat szül. A kezelési terv csak lehatárolásban tesz különbséget a védőzóna és a magterület között, a védelmi előírásokban, a területek kezelésében nem. Ez az érintett településeken élőkben egyre több ellenállást vált ki, hiszen a **védőzóna településeinek jelentős részében a szőlőtermelésnek, borászatnak alig van gazdasági súlya**, pl. Szerencsen a szántóterület aránya 61%, a szőlőé 7,7%, a 10000 lakosból alig néhány család van, aki kizárólag a borászatból, illetve a kapcsolódó borturizmusból él. **A település fejlődésében jelentősebb tényező volt az évszázados múltra visszatekintő agrár-ipari jelleg**, de pl. a szintén a védőzónába tartozó Monokon, Legyesbényén, Golopon egyetlen kizárólag borászatból élő vállalkozás sincs. Amikor a borászok egy köre – és ez alatt zömében a területen kívüli pénzügyi befektetők tulajdonában lévő nagygazdaságokat tömörítő egyesületeket kell érteni – felléptek a szerencsi erőmű építése ellen, a szerencsi kistérség minden települési vezetője, - **a magterületen lévőké is !** - egyhangúlag kiállt az erőmű építése mellett. Ennek oka valószínűleg az volt, hogy tisztában vannak azzal, hogy **a hegyaljai települések már nem hagyatkozhatnak kizárólag a szőlészetre-borászatra, és a borturizmusra.**

A világörökségi terület sorsa nagymértékben függ attól, hogy az előkészítés alatt álló világörökségi törvény, illetve az átdolgozandó kezelési terv mennyire lesz alkalmas az értékek védelmének biztosítására, és mennyire teszi majd lehetővé, illetve mennyiben gátolja az egyéb ágazatok fejlesztését. **Szinte biztosra vehető, hogy amennyiben a megalkotott jogszabály és a kezelési terv nem veszi figyelembe a területen belüli eltérő adottságokat és lehetőségeket, egyoldalúan csak az értékek védelmére irányul és mindezt úgy teszi, hogy azonos súllyal kezeli a védendő értékekben gazdag, abból profitáló, és azon területeket, amelyeknek csak kötelezettségei lesznek a védelemmel kapcsolatban, de ők maguk a védendő értékekkel alig rendelkeznek, akkor a társadalmi feszültség, a konfliktusok nem fognak oldódni.** A borvidék értékeinek megőrzését, ugyanakkor egyéb fejlesztéseket is támogató, **egyres terület eltérő adottságait és lehetőségeit is figyelembe vevő szabályozás feltétlenül szükséges a világörökségi cím megtartásához**, ehhez azonban a jogalkotás, és a kezelési terv készítésének folyamatában széleskörű egyeztetésre, az érintettek bevonására van szükség. **A területre felülről ráhúzott „egyenruha” csak a helyiek ellenállását fokozná, nélkülük pedig nem védhető meg a világörökségi cím még a legszigorúbb szabályozással sem.**

A fenntartható fejlődésnek egymástól elválaszthatatlan részeit képezi a környezeti, a gazdasági és a társadalmi fenntarthatóság. Abban az esetben, ha egy térség jövőjét befolyásolni képes bármely dokumentum, jogszabály ezek valamelyikét – a nem megfelelő körültekintés miatt, súlyosabb esetben valamely részérdek érvényesítésére irányulóan tudatosan - **figyelmen kívül hagyja, úgy az bizonyosan nem a terület fejlődését, hanem éppen a hanyatlását szolgálhatja.**

Az értékek védelme mellett magunk is elköteleztük vagyunk, azonban hiú remény azt gondolni, hogy néhány látványos turisztikai fejlesztés, valamint a védelmet és a világhírt megalapozó

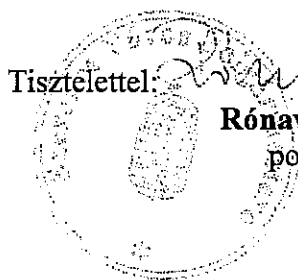

évszázados hagyományokat mára már csak nyomokban megtartó szőlészeti és borászati ágazat az egész térség fenntartható fejlődését megalapozhatja. Ugyanakkor a társadalmi, gazdasági és környezeti adottságok alapján biztonsággal állítható, hogy a világörökségi terület jelentős részén még húzóágazattá sem válhat, így ennek szinte mindent alárendelve a fenntartható fejlődés társadalmi és gazdasági pillérei biztonnal meginognak.

Kérem Országgyűlési Biztos Urat, hogy észrevételeinket, véleményünket figyelembe véve, a környezeti mellett a társadalmi és gazdasági fenntarthatóságot is megvizsgálva – valóban a jövő nemzedéke érdekében eljárva – alkossa meg a Tokaj Történelmi Borvidék Világörökségi területre vonatkozó állásfoglalását, hiszen többek között az Ön és munkatársai által elkészített állásfoglalás, és az ez alapján megalkotott – a részünkre megküldött anyagból még nem ismert – javaslatok is jelentős hatással lehetnek térségünkre.

Szerencs, 2009. április 10.

Tisztelettel:

Rónavölgyi Endréné
polgármester